

Sint Martinus

Parochieblad van de Oud-Katholieke parochie te Groningen

Jaargang 46 nr. 1

PASEN 2020



Colofon

Het parochieblad verschijnt 3x per jaar.

nr. 1 Vasten / Pasen

nr. 2 Zomer

nr. 3 Advent / Kerst

WWW

De parochie is ook te vinden op het web.

Kijkt u op onze website voor Groningen

op:

www.groningen.okkn.nl

Redactieadres

email: secretaris@groningen.okkn.nl

Abonnementen

Het parochieblad is een uitgave die vanaf 2017 digitaal kosteloos wordt verstrekt aan leden, gastleden en belangstellenden.

De papieren versie kost 19 euro per jaar.

Als u zou willen bijdragen in de kosten van het parochieblad, dan zijn giften van harte welkom op de bankrekening van de parochie, o.v.v.: bijdrage parochieblad.

Adreswijzigingen

Uw wensen aangaande adressering van dit parochieblad kunt u sturen naar onze secretaris.

Advertenties

Het parochieblad kent een brede verspreiding in de noordelijke provincies, maar ook in de rest van Nederland.

Daarom is dit blad een ideale plek om op een betaalbare manier te adverteren. U kunt ook in dit blad adverteren. Neem

daartoe contact op met de redactie voor de mogelijkheden en de prijzen.

Familieberichten van parochianen, gastleden en belangstellenden kunnen kosteloos worden geplaatst.

Bij de kافت:

Oud-katholieke

kerk

Sint-Joris

Amersfoort

Coronavirus.....	4
Elkaar vasthouden.....	5
Een ontdekking: de Heer is onze reisgenoot.....	6
Van de pastoor.....	8
Toespraak van de aartsbisschop-elect.....	9
Goede Week en Pasen 2020	10
Vooruitblik.....	11
Herderlijke boodschap n.a.v. de coronacrisis.....	12
Vastenactie 2020.....	13
Uit het kerkbestuur.....	14
Honderd keer zanggroep.....	15
Dit is een plek.....	16
Pandemieën, toen en nu.....	18
Kinderkerk Martinus.....	20
Wat is oud-katholiek?.....	21

Wij leven momenteel wereldwijd in onzekerheid en zorg om het om zich heen grijpende coronavirus. Onze gedachten en meeleven gaan uit naar allen die op welke wijze dan ook door het coronavirus zijn getroffen.

Wij willen hopen en bidden dat de maatregelen die door de verantwoordelijke instanties worden genomen de ziekte spoedig zullen indammen en dat er vaccins gevonden worden om deze ziekte in de toekomst het hoofd te bieden.

Graag deel ik met u onderstaand gebed dat ik geformuleerd heb.

Gebed voor allen die getroffen zijn door het coronavirus

Barmhartige God,
wees met de mensen over ter wereld,
die door het coronavirus zo'n onzekere
tijd doormaken;
voor mensen die besmet zijn en voor hen
die hen omringen,
dat zij zich geborgen mogen weten in uw
liefde.

Wij bidden voor regeringen en
beleidsmakers
dat zij de juiste beslissingen durven
nemen
voor het welzijn van de mensen
die aan hun verantwoordelijkheid zijn
toevertrouwd;
voor artsen en verpleegkundig personeel
en iedereen die betrokken is
bij de maatregelen om het virus tegen te
gaan.
Geef hun de moed om door gaan,
bescherm hen, Heer,
opdat zij kunnen blijven helpen.

Bemoedig hen die door het virus in
quarantaine moeten leven,



- Albrecht Dürer, *Biddende handen* (c. 1508)

dat zij solidariteit van hun medemensen
mogen ervaren
en niet in een isolement geraken.
Wees bij hen U die door deze ziekte een
geliefde hebben verloren
en bij hen die hen bijstaan.

Geef dat mensen in deze dagen van
onzekerheid en zorg
hun gemoedsrust en kalmte bewaren,
wij bidden om vertrouwen, onderlinge
bemoediging en solidariteit.

Geef dat wij troost en zekerheid mogen
vinden in de wetenschap
dat niets ons kan scheiden van uw liefde
in Jezus Christus, onze Heer.

Amen

Hartelijke groet en in Christus ver-
bonden,

Wietse van der Velde, pastoor

Nu het kerkelijk leven in onze eigen parochiekerk tot stilstand is gekomen, komen we samen in de oud-katholieke kerk in Amersfoort, waar de bisschoppen ons voorgaan in de eucharistieviering. Zo blijven we ons met God en met onze kerk verbonden voelen. Daarom hebben we op het kaft van dit blad een foto van het interieur van deze kerk geplaatst: een kerk die, net als onze kerk, leeg en verstillend ligt te wachten tot er mensen komen die haar vullen met leven, totdat God weer hoorbaar en zichtbaar wordt in Woord en Sacrament.

De vieringen zijn te volgen via een livestream op YouTube, waar ze ook op een later moment terug te kijken zijn. Zoeken op: 'vieringen oud-katholieke kerk van Nederland of OKKN viering 29 maart (of andere datum).

Ook op andere manieren blijven we met elkaar verbonden. Op Facebook onderhouden vier pastoors uit onze kerk: onze oud-pastoor Victor Scheijde, Louis Runhaar, Rudolf Scheltinga en Erna Peijnenburg, een dagelijkse livestream van vier gebedsmomenten uit hun parochiekerk. Net als bij de diensten van de bisschoppen is er gelegenheid om te reageren. Wie een Facebookaccount heeft kan zich aansluiten bij de groep Livestreamgetijdengebied in de coronacrisis. Daar zijn ook de diensten van de bisschoppen uit Amersfoort te volgen. Voor wie geen Facebook heeft is kan de volgende link dienen: <https://www.tiltenberg.org/getijdengebied/index.html>

In de parochie

Intussen komen er ook in parochies, naast de persoonlijke contacten via mail, telefoon of app, allerlei activiteiten op gang om elkaar vast te houden. Zo ook



- Interieur van de oud-katholieke kerk van Sint-Joris in Amersfoort

in onze parochie. Van de secretaris ontvangen we regelmatig berichten, onder andere de zondagse overwegingen van de pastoor. Onlangs heeft Ineke van Buren het initiatief genomen voor een parochie-appgroep. Wie over een mobiele telefoon beschikt, kan zich daarvoor bij haar aanmelden: ineke.vb@hetnet.nl

Op de website van onze kerk worden nog meer creatieve ideeën gemeld. In de parochie Alkmaar is via de parochiegroepsapp een 'gebedssnoer' gestart: iedere dag schrijft iemand een gebed en plaatst dat in de app. In de parochies Amersfoort en Rotterdam is men gestart met een belronde. In enkele parochies zijn initiatieven genomen om op de palmtaljes van palmzondag uit te reiken. Ook voor onze parochie wordt nagedacht over een manier om dat te bereiken. Wie weet komen er in onze parochie nog andere creatieve ideeën op. Maar op welke wijze ook, persoonlijk of georganiseerd, laten we elkaar vasthouden in deze moeilijke tijd.

Een ontdekking: de Heer is onze reisgenoot

Wij zijn allemaal mensen onderweg. Op de avond van paaszondag waren dat de Emmaüsgangers en in deze lentedagen van 2020 zijn wij het net zo goed.

Wij mensen zijn de weg wel eens kwijt. En soms hebben wij het gevoel alsof wij nergens meer zijn, dat de grond onder onze voeten is weggeslagen.

Voor de Emmaüsgangers gold ook dat zij de weg in hun leven kwijt waren. Hun droom van Jezus van Nazareth als de Messias van Israël, die het Rijk van God, een rijk van vrede en gerechtigheid zou stichten, was hardhandig uitgedoofd. Net als die Jezus was hun droom dood en begraven. Die twee mannen waren nergens meer en gingen maar weer naar huis, in de hoop op de één of andere manier hun oude leven toch nog weer te kunnen oppakken.

Wie zal hen daarbij helpen? Dan is daar ineens die geheimzinnige metgezel op hun weg.

Het is een vreemdeling, die verdwaald is zeker. Nou nee. Zij zijn verdwaald en zij worden door die vreemdeling weer op het goede spoor gezet.

Die vreemdeling liep niet alleen met de Emmaüsgangers op van Jeruzalem naar Emmaüs, maar hij liep met hen ook nog eens de hele Bijbel door, hij liep met hen van Mozes naar de profeten, van Genesis tot Maleachi. Door die wandeltocht in de Schriften over de omgang van God met ons mensen en in het bijzonder met zijn volk Israël opende die vreemdeling hoopvolle vergezichten op de levensweg van die twee mannen.

Was er dan toch nog hoop? Zou het dan toch nog goed komen, met hen, met de mensen, met de wereld?

Hun gezamenlijke weg bracht hen thuis. Zij nodigden hun tochtgenoot aan tafel. Daar kwam het tot een grote verrassing, een doorbraak: de gast nam de allures van de gastheer aan.

Toen herkenden ze Hem!

Dat gebeuren is vaak uitgebeeld. Bijvoorbeeld in mijn eerste parochie Amersfoort op een schilderij in het priesterkoor, in de kathedraal in Utrecht boven de deur naar één van de sacristieën, in de parochie Delft op de deur van het grote, vergulde tabernakel.



- Op de deur van het tabernakel in de Oud-Katholieke parochiekerk van Delft afbeeldingen van het Lam met de zeven zegels en de Emmaüsgangers aan tafel met de verzezen Heer die het brood deelt.

Maar niet alleen in beelden, maar ook in woorden. De dominee-dichter Jaap Zijlstra, die ik in de woonplaats van mijn jeugd Delfzijl goed heb gekend, was door dit verhaal getroffen.

Het lied dat hij hierover schreef heeft een plaats in het Liedboek voor de kerken en had een plaats in de Ringband, een voorloper van ons huidige dikke blauwe gezangboek. Helaas heeft het daarin geen plek kunnen vinden.

Hier volgt zijn lied:

De Heer is onze reisgenoot
De Heer is onze reisgenoot,
Hij die ons zijn gezelschap bood
en sprekend over kruis en graf
geduldig tekst en uitleg gaf.

Zo valt een lange weg ons licht,
de schrift opent een vergezicht
en brengt verdwaalden dicht bij huis,
verloren zonen komen thuis.

De avond daalt, blijf bij ons Heer!
Hij zet zich aan de tafel neer
en breekt het brood en schenkt de wijn,
die gast, het moet de gastheer zijn!

Wij keren naar Jeruzalem,
ons brandend hart verneemt zijn stem,
Hij deelt met ons het daaglijks brood,
de Heer is onze reisgenoot.

Dit lied is niet zo maar een mooi lied voor op de paasavond, laat staan zo maar een avondlied en al helemaal geen slaapliedje. Het lied laat ons nu juist horen, dat de Emmaüsgangers door de ontmoeting met die vreemdeling, die reisgenoot op hun levensweg, juist klaar wakker werden.

Nadat de Emmaüsgangers in hun reisgenoot de opgestane Heer Jezus

Christus hadden herkend, stonden zij zelf op en gingen met brandend hart, vrolijk de weg van zestig stadië, zo'n kilometer of twaalf, naar Jeruzalem terug.

De Emmaüsgangers werden Jeruzalemgangers.

Het gebeuren speelde zich af op de avond van de eerste dag van de week, op de zondag die de opstandingsdag is: Pasen. De Heer werd herkend bij het breken van het brood. Het breken van het brood was de naam die de eerste christenen gaven aan de viering van de Maaltijd van de Heer, de eucharistie, die zij vierden op iedere eerste dag van de week, die dag die iedere week een klein paasfeest was. Bij het breken van het brood wisten zij de levende Heer aanwezig, zij herkenden hem in het alledaagse teken van hun dagelijksebrood.

Die herkenning mogen ook wij ervaren in de avondmaalsmis op Witte Donderdag, in de blijde eucharistieviering in de Paaswake. Die herkenning mogen wij ervaren tijdens iedere eucharistieviering in de kerk, die herkenning mogen wij ervaren als het eucharistische brood naar ons toegebracht wordt als wij door ziekte of ouderdom aan huis zijn gebonden of in een zieken- of verpleeghuis moeten verblijven. De Heer Jezus Christus wil ook anno 2020 onze reisgenoot zijn. Hij wil onze reisgenoot zijn in goede en kwade dagen, in ziekte en gezondheid. Hij wil voor ons zorgen, hij breekt ons het brood net zo goed aan de altaartafel als aan de ontbijttafel.

Ik hoop dat het komende paasfeest voor ons allen zal betekenen dat wij de levende Heer zullen mogen herkennen, dat ons hart in ons gaat branden en dat wij de moed tot echt leven mogen ontvangen. En in dat leven wil de Heer onze reisgenoot zijn!

Wietse van der Velde, pastoor

*Een bisschop gaat,
een bisschop komt*



-Verkiezing nieuwe aartsbisschop

Omdat hij met emeritaat ging hebben wij als bisdom op 11 januari afscheid genomen van mgr. Joris Vercammen als onze aartsbisschop. Hij legde zijn ambt op symbolische wijze neer door aan mij als deken van het Metropolitaan Kapittel de bisschopsstaf te overhandigen, die ik op het hoogaltaar neerlegde. Daar zal die staf (symbolisch) blijven liggen tot een nieuwe aartsbisschop die weer zal ontvangen. Het was een feestelijke dag, waarop wij met dankbaarheid mochten terugzien op wat bisschop Joris in de afgelopen bijna twintig jaar voor onze kerk, de Unie van Utrecht en de bredere oecumene heeft mogen betekenen.

Er brak daarna voor mij een extra drukke tijd aan. omdat ik als deken één van de twee vicarissen was die het bisdom in de periode tot er een nieuwe bisschop zou aantreden mocht besturen en daarbij ook nog de verkiezing van de nieuwe bisschop moest voorbereiden. Op 15 februari heeft het kiescollege van ons bisdom al in de eerste stemronde can. Bernd Wallet,

pastoor van Utrecht, tot 83e opvolger van de H. Willibrord op de Utrechtse bisschopszetel gekozen. Wallet heeft die keuze direct aanvaard en nam daardoor ook meteen het bestuur van het bisdom over. Het warme applaus dat uit de volle kathedraal opklonk was een indrukwekkend teken van hoop en vertrouwen voor de toekomst. Totdat de gekozen aartsbisschop de bisschopswijding zal ontvangen, kan hij echter nog niet het vormsel toedienen en ambtswijdingen verrichten.

Zoals het er nu uitziet zal de bisschopswijding plaatsvinden op zondag 21 juni om 15.00 uur in de Jacobikerk in Utrecht. Iedereen is daarbij welkom na voorafgaande aanmelding. Zie hiervoor de website van de landelijke kerk.

Op woensdag 24 juni zal dan de nieuwe aartsbisschop tijdens een feestelijke vesperviering op de Utrechtse bisschopszetel worden geïnstalleerd. Ook daar is iedereen welkom.

Toespraak van de aartsbisschop-elect direct na zijn acceptatie van zijn verkiezing op 15 februari

--

Van Wietse mag ik geen wow zeggen in de kerk.....Wow! Ja, wat gebeurt er in één jaar, één ronde.

Dank jullie wel, ontzettend bedankt voor het vertrouwen. Het is een vertrouwen waar ik mee verder kan, mee verder moet en daarom zeg ik meteen ja, hoewel het implicaties zal hebben voor ons gezin. Ik weet een beetje wat de aartsbisschop doet: ik ben tien jaar zijn PA (Personal Assistent) geweest internationaal en Elly heeft wat werk opgevangen op het Bisschoppelijk Bureau. We kennen de agenda van de vorige aartsbisschop zo'n beetje.

Maar het proces dat we zijn gegaan als kiescollege was een ontzettend goed proces. Er was heel veel openheid onder ons en een grote eensgezindheid. En daarin ook groeide wel een vrijheid om het ambt met elkaar anders in te vullen dan tot nu toe perse zo was, om met elkaar te kijken naar nieuwe wegen. Verschillende van jullie hebben daarin ook medewerking toegezegd, hulp toegezegd, en daar ga ik jullie ook heel erg graag aan houden.- dank je wel: de deken zegt namens het kiescollege nu dat mag - want alleen daarmee zullen we het gaan redden in de toekomst.

Ik heb nooit solistisch gewerkt, gewoon heel feitelijk niet, ik heb altijd naast een collega gewerkt, in Engeland en hier in de parochie en natuurlijk met de vele vrijwilligers in de parochie. En dat heeft een bedding gegeven om verder collegiaal samen te werken en dat zal voor mij heel erg belangrijk blijven met het oog op een mooie en goede sfeer in onze kerk, in onze parochies..

-Aartsbisschop-
elect Bernd
Wallet



Tegelijkertijd is het zo – en Jutta schreef dat in haar laatste *Pastoraal geschreven in Samen kerk zijn* en de bisschop van Haarlem Dick Schoon schrijft dat ook in de vastengroet – het is ook een sprong in het diepe, want ik schilderde net wat ik ken, maar er is heel veel wat we niet kennen; wat we niet kennen, en wat open is, wat op ons afkomt, maar niet dreigend is: namelijk de toekomst van de Heer en in het krachtveld van de Geest groeien we daarnaar toe, maar toch: geloven is al een sprong en een nieuwe stap zetten in je geloof is ook een sprong en ik zei al tegen Dick: het beeld van de duikplank sprak me wel aan, ik vind het doodeng, ik hou wel van zwemmen, maar niet van duikplanken, dus jullie moeten me allemaal helpen, zoals ik hoop er voor jullie te zijn in deze boeiende tijd om kerk te zijn, om verder te gaan in het voetspoor van de heilige Willibrord, om kerk van Utrecht te zijn, samen met het bisdom Haarlem, als Oud-Katholieke Kerk van Nederland en om getuigenis te geven van de hoop die in ons leeft, want daarvoor is volgens mij een bisschop er in de eerste plaats, om de vreugde van Pasen te verkondigen, voor te leven en die hoop op de toekomst te vertalen in de dagelijkse dingen.

Ontzettend bedankt nogmaals bedankt voor het vertrouwen. Ik sta ervan te trillen. Ik hoop dat die trilling ook de trilling is van de heilige Geest die ons draagt en op een mooie toekomst voor ons bisdom.

Wij leven momenteel wereldwijd in onzekerheid en zorg om het om zich heen grijpende *coronavirus*. Al begin maart hebben onze bisschoppen maatregelen genomen om eventuele besmetting tijdens vieringen en ontmoetingen in onze kerk zo goed mogelijk tegen te gaan. Uiteindelijk resulteerde dit erin dat alle vieringen en kerkelijke bijeenkomsten in ieder geval tot en met tweede paasdag niet zullen doorgaan. Dit betekent dus ook voor ons als parochie Groningen dat de vieringen in de Goede Week en met Pasen niet worden gehouden. In die dagen gedenkt de kerk het hart van ons christelijk geloof, de dood en de opstanding van Jezus Christus, zijn opgang van de duisternis naar het licht, van dood naar leven waarin wij mogen delen. In het kerkelijk jaar is dit de week met de meest rijke verhalen en rituelen.

Gelukkig zijn er wegen waarop wij in de tijd waarin wij niet naar de kerk kunnen gaan, toch iets kunnen meemaken van de vieringen van de Goede Week en Pasen.

Vanaf zondag 22 maart zullen de aartsbisschop-elect van Utrecht, Bernd Wallet, en de bisschop van Haarlem, Dirk Jan Schoon, samen eucharistie vieren vanuit de oud-katholieke kerk van de H. Georgius in Amersfoort. De bisschoppen worden bijgestaan door een organist en een cantor.

Die vieringen zullen te volgen zijn via een livestream op YouTube. Daar zijn later de diensten ook terug te kijken. U kunt de viering zondag ook rechtstreeks op YouTube live opzoeken, ook op uw digitale TV.

Goede Week en Pasen

De online vieringen tijdens de Goede Week en met Pasen zullen zoals het er nu uit ziet plaatsvinden.

- 5 april 10.00: Palmzondag
- 9 april, 20.00 uur: Witte Donderdag
- 10 april, 20.00 uur: Goede Vrijdag
- 11 april, 21.00 uur: Paaswake
- 12 april, 10 uur: eerste zondag van Pasen

De bisschoppen hopen dat velen meevieren om zo gestalte te geven aan de gemeenschap van de kerk, die zich verbonden door de heilige Geest voorbereidt op de viering van Pasen.

Helaas zullen wij ook in de gehele paastijd geen vieringen in onze Groninger parochiekerk hebben en zal naar verwachting de eerste eucharistieviering pas op zondag 7 juni kunnen plaatsvinden. Wij willen hopen en bidden dat daarna de ziekte in ons land zo zal zijn ingedamd, dat wij de vieringen vanaf die datum weer in onze eigen mooie parochiekerk kunnen houden.

Wietse van der Velde, pastoor

Naschrift redactie: Omdat we niet weten wanneer onze kerk weer opengaat, ontbreekt de rubriek vieringen in dit blad. Als de diensten hervat worden, ontvangt u de gegevens in een Nieuwsbrief. De liturgieën van de diensten uit Amersfoort zijn te vinden op de landelijke website van de kerk.



Parochiedag en bisschopswijding

- Museum Kapiteinshuis

Zoals u wel zult weten wonen mijn man Maarten en ik in *Nieuwe Pekela*. Het leek ons een goed idee om de parochianen uit te nodigen voor een parochiedag in dit dorp in de Veenkoloniën (een erg mooie streek!). Op deze dag zal er niet alleen alle gelegenheid zijn voor onderlinge ontmoeting met eten en drinken in huis en tuin van de pastorie (onze woning is namelijk de voormalige pastorie van de rooms-katholieke parochie in ons dorp en is dus – wat wel niemand verwacht zal hebben - ook weer echt pastorie geworden!), maar we willen ook samen de eucharistie vieren in de naastgelegen kerk. Ook is er voor wie dat wil gelegenheid om het kleine, maar fijne plaatselijke museum Het Kapiteinshuis te bezoeken, dat dateert uit de tijd dat vanuit (!) Nieuwe Pekela tientallen

schepen de wereldzeeën bevoeren. De parochiedag zal gehouden worden op 6 of 20 september. Zoals u zult begrijpen zal er op die zondag in Groningen geen viering zijn. Nader bericht over datum en programma volgt.

Het lijkt nog ver weg maar zoals boven al aangeven zal, zoals het er nu uitziet, op *zondag 21 juni* Bernd Wallet in Utrecht tot bisschop worden gewijd. Omdat wij weten dat veel parochianen dat graag willen meemaken, heeft het kerkbestuur al op voorhand besloten dat wij op die zondag in Groningen geen eucharistieviering zullen houden.

U allen een gezegende Veertigdagen- en Paastijd toewensend,

Wietse van der Velde, pastoor

Herderlijke boodschap naar aanleiding van de coronacrisis

Aan alle leden, gastleden en vrienden van de Oud-Katholieke Kerk van Nederland

Zusters en broeders,

De veertigdagentijd 2020 krijgt een onverwachte wending. Met elkaar spreken we een eucharistisch vasten af. Maar niet in de traditionele zin van dat woord. We sluiten enkele weken onze kerken en zien vrijwillig af van het vieren van het hartsgeheim van het geloof. Vasten is altijd een vorm van vrijwillige solidariteit met mensen die onvrijwillig moeten afzien van een eerste levensbehoefte. In deze intensivering van het vasten die wij heden beginnen zijn we solidair met alle mensen die kwetsbaar zijn en extra vatbaar voor het coronavirus. We staan aan kant van alle mensen die werken in de zorg en die niet onnodig extra belast moeten worden door ons onvoorzichtig handelen. We denken aan allen die ziek zijn en voor wie ruimte in het ziekenhuis ook in deze tijd noodzakelijk blijft.

We laten ons niet leiden door angst en doen dit niet voor ons zelf. Onze zorg voor en ons medeleven met slachtoffers van het virus en met allen die voor het virus extra kwetsbaar zijn staat centraal. Een internationaal vooraanstaand viroloog vatte de door ons gewenste houding als volgt samen: 'Doe alsof je besmet bent en het niet wilt doorgeven, niet alsof je probeert te voorkomen dat je besmet raakt'. (Graham Medley, BBC Newsnight, 13 maart).

We vragen uw gebed voor alle direct betrokkenen bij de zieken, zoals familieleden, vrienden en kennissen, maar vooral ook voor artsen en verplegers, allen die zorg bieden en moeilijke keuzes moeten maken. En we bidden voor onze samenleving, plaatselijk, landelijk en wereldwijd: dat de weerbaarheid tegen

virussen zoals corona mag groeien door de beschikbaarheid van juiste geneesmiddelen en internationaal getroffen maatregelen ter voorkoming van verspreiding van besmettelijke ziektes.

Wij roepen u ook op mee te doen met de nationale dag van gebed, die de Raad van Kerken in Nederland met andere christelijke organisaties woensdag 18 maart organiseert (zie www.raadvankerken.nl/nieuws/2020/03/dag-van-nationaal-gebed). De bedoeling van de dag van gebed is om rust en vertrouwen te vinden en te delen.

We zijn geraakt door alle reacties op de wereldwijde crisis en we kunnen de gevolgen ervan nog niet overzien. Dat brengt ook in de parochies en staties van onze kerk een onrust en onzekerheid met zich mee, waaraan wij ons als uw bisschoppen niet onttrekken. Tegelijkertijd zijn we ervan overtuigd, dat we juist in ons geloof een weg kunnen vinden om met die onrust en onzekerheid om te gaan en te proberen die te boven te komen.

Voor de derde zondag van de vasten staan dit jaar woorden van de heilige apostel Paulus op ons lezingenrooster: 'Betrouwbaar is God, die niet zal toelaten dat jullie boven jullie krachten worden beproefd. Met de beproefing bepaalt Hij ook de uitkomst om die kunnen doorstaan.' (1 Korintiërs 10, 13) Wij geloven niet dat Paulus zijn hoorders een God voorhoudt die zijn volk als een sadist op de proef stelt. De beproefing waarvan de apostel spreekt horen wij als een oproep, een uitnodiging om verder te kijken dan wat voor de hand ligt. Aan het begin van deze vastentijd hoorden we hoe Jezus zelf veertig dagen en nachten in de woestijn op de proef werd gesteld en

zich door die beproeving bewust werd van zijn roeping. Zo kunnen ook wij ons ervoor sterk maken om de crisis die we meemaken niet passief als een soort noodlot over ons te laten komen en maar af te wachten hoe die afloopt. Juist door de beperkingen waaraan wij onszelf vanwege de vastentijd al vrijwillig hadden onderworpen en die ons nu vanwege de crisis door de overheid worden voorgehouden, kunnen we onze gewone manier van leven herzien.

Zo wordt deze crisis een kans en kan deze in ons leven een keerpunt zijn, die hoop geeft. Gegroeide patronen in de wereldeconomie en in ons eigen leven blijken misschien niet zó noodzakelijk en zo heilzaam te zijn als we dachten. Nu we tijdelijk onze zondagse eucharistieviering moeten missen, kunnen we ons vrij maken om ons door gebed en Schriftlezing thuis op een nieuwe wijze bewust te worden van de aanwezigheid van Christus in ons leven en onze verantwoordelijkheid voor onze naasten.

Met het onderstaande gebed wensen wij u een gezegend vervolg van deze bijzondere vastentijd. Hoe we straks Pasen zullen vieren is op dit moment misschien nog onzeker, maar dát Pasen de uitkomst van deze beproeving is, daarnaar kunnen we met rust en vertrouwen uitzien.

Utrecht/Amsterdam, zondag Oculi, 15
maartanno Domini 2020
Bernd Wallet, aartsbisschop-elect van
Utrecht
Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem

In deze Veertigdagentijd wordt in de Oud-Katholieke Kerk van Nederland weer een Vastenactie gehouden. Deze is dit jaar bestemd voor het Bethunehuis, een opvanghuis in Hong Kong voor migrantenvrouwen die in hun werksituatie geestelijk of lichamelijk misbruikt werden. In het Bethunehuis worden ze opgevangen en krijgen ze tijdelijk onderdak en juridische hulp. Ook dit huis wordt door de coronacrisis flink getroffen.

We nodigen u van harte uit een gift voor hen over te maken op:

NL06ABNA 0214 1901 29

t.n.v. de Oud-Katholieke Kerk van Nederland onder vermelding van "Vastenactie 2020" of met dezelfde vermelding op de rekening van onze parochie.

Bij voorbaat dank voor uw bijdrage.

Vorige keer, in het parochieblad in de Adventstijd, heb ik een en ander met u mogen delen van de zaken waar het kerkbestuur mee bezig is. Er is weer heel wat gebeurd sinds die tijd. Op het niveau van de landelijke kerk en ons bisdom was dat natuurlijk de verkiezing van de nieuwe aartsbisschop, Bernd Wallet. Altijd een bijzondere gebeurtenis. Mijn vrouw en ik verbleven op dat moment, het was zaterdag 15 februari, op Madeira tijdens onze jaarlijkse 'vlucht naar het zuiden'. Maar we konden, 3000 kilometer verderop, de viering en de verkiezing in Utrecht via internet-kerkradio, 'live' volgen. Zelfs zover van huis voelden we het belang van wat daar gebeurde die dag. Eerst de viering waarin het gebed om hulp van de Heilige Geest centraal stond, dan de bijna meditatieve traagheid van het uitbrengen van de stemmen. En dan, op het moment dat bij het tellen de meerderheid der stemmen duidelijk is, dat overweldigende en langdurige applaus. Een ontlading, zo klonk het vanuit de verte...

Onze pastoor Wietse heeft in heel die periode als vicaris een cruciale rol gespeeld. Veel gebeurt achter de schermen, soms in pastorale vertrouwelijkheid, het gaat tenslotte over mensen. Het is voor Wietse keihard 'buffelen' geweest. Juist nu hij en Maarten nog maar kort in het noorden wonen, ineens weken, ja maandenlang steeds maar op en neer naar Amersfoort. En dan te bedenken dat alle 'gewone' parochieactiviteiten waaraan pastoor Wietse leiding en inspiratie geeft, de eucharistievieringen, de pastorale zorg, doorgaan. En dat heet 'met emeritaat zijn ... Dank Wietse!

Intussen gaan de werkzaamheden van het kerkbestuur ook nog door. Daar merkt u gewoonlijk niet zoveel van en eigenlijk is

dat goed. Dat betekent dat er geen moeilijke dingen zijn, die onrust veroorzaken. Daardoor kan er, naast vergaderingen en drukke agenda's, ook van een zekere rust genoten worden. En dat terwijl het kerkbestuur nog steeds onderbemand c.q.-bevrouwd is.

Het nemen van besluiten, het plannen van vieringen en activiteiten, het financiële beleid en beheer, het gaat allemaal door. In de maandelijkse vergaderingen op zaterdagmorgen doorlopen we elke keer een lange agenda en een 'to-do' lijstje van meer dan tien rubrieken. Als u dit leest en het spreekt u aan en u denkt 'daar kan ik een steentje aan bijdragen', praat eens met de pastoor of een kerkmeester. O ja, mocht u nog geen beslissing hebben genomen naar aanleiding van de Actie Kerkbalans, laat onze penningmeester Christa niet in de zorgen komen...

Wanneer u dit leest zijn we al een heel eind op weg naar Pasen. Nadat we Aswoensdag op een wat ongebruikelijke maar heel mooie manier hadden gehouden, dachten we dat alle andere vieringen weer 'volgens het boekje' zouden gaan. De Vastenbrief van de bisschoppen ging daar ook nog van uit. Hoe anders zijn de dingen sinds dien gelopen. De ene brief van de bisschoppen na de andere heb ik u moeten toezenden; het coronavirus heeft ons, ziek of niet ziek, in de greep. En we zien elkaar een tijdlang niet meer. Een ongezochte 'quarantaine' (40)-dagentijd. Gelukkig zijn er allerlei initiatieven, waaronder de online vieringen met de bisschoppen. Let dus goed op uw e-mail en check ook regelmatig de websites. Ondanks dit alles, toch op weg naar Pasen!

Namens het kerkbestuur een goede Veertigdagentijd toegewenst.

Ab Mollema, adv.secr. (a.i.)



in harmonieuze samenwerking de zang in onze gemeente gaande houden. We zingen niet slecht, misschien mede als gevolg van de protestants afkomst van een aantal van ons, maar: het kan nog beter, dacht Eddy, en: iets is beter dan niets, en hij slaagde erin een groepje parochianen te motiveren om een zanggroepje te vormen dat na de diensten oefent. Een kwartiertje slechts, maar je merkt in de diensten het verschil, als er een nieuw lied gezongen wordt en er her en der mensen in de kerk zitten voor wie de melodie al bekend is.

We beperken ons niet tot het instuderen van nieuw liederen. Zo wagen we ons wel eens aan een vierstemmig gezongen acclamatie. Door zijn enthousiasme en mede door de ondersteuning van het orgelspel van Bertha weet Eddy ons tot grootse prestaties te brengen/

Voor de viering van dit jubileum had Eddy een heus pamflet ontworpen. Bertha trakteerde en namens de groep werden geschenken met een passende symboliek aangeboden: noten als symbool van de muziek, geestrijke drank, omdat de zang onze spiritualiteit ondersteunt chocola vanwege de zoete klanken van Bertha; het laatste in de vorm van een doosje Merci, om uitdrukking te geven aan onze grote dank voor de inzet van Eddy en Bertha.

Op 2 februari werd er na de dienst door een klein aantal parochianen een bescheiden feestje gevierd. Dit vanwege het feit dat de zanggroep voor de 100e keer oefende onder de bezielende leiding van Eddy Ufkes.

Een echt koor met wekelijkse repetities zou ideaal zijn, maar daarvoor zijn we als parochie te klein en wonen we te ver uit elkaar. Maar we mogen ons gelukkig prijzen met een cantor en organiste, die

Op naar de 200. Iedereen is welkom om mee te komen oefenen. Eddy stelt geen hoge eisen; er worden geen stemtesten afgenomen. Enthousiasme en inzet zijn belangrijker dan zangtalent.

Adrie Paasen

*Johan Hoesen praat met Joanna Paszkiewicz
over zijn bezoek aan Staatsmuseum
Auschwitz-Birkenau*

2.3120.00, dat is het aantal bezoekers in 2019 van het grootste van alle naziconcentratie- en vernielingskampen, Auschwitz-Birkenau, 170 duizend meer dan in 2018 (recordjaar). Het kamp is 27 januari 1945 bevrijd door de Sovjetroepen van het Rode Leger, op hun weg naar Berlijn. In de verband met 75 jaar bevrijding zocht ik iemand die daar een bezoek aan gebracht heeft. Dat was aanvankelijk problematisch; ik vond iemand die in voormalige kamp Sachsenhausen geweest is, iemand anders had Dachau bezocht. (Zelf heb ik alleen het terrein van het vernietigingskamp Treblinka gezien, onder het grote publiek niet zo bekend als Auschwitz). Onverwacht kwam de coördinator van het grootste wijkcentrum in Groningen, Het Dok, Annemiek Hoesen op me af en zei: "Johan, mijn man was daar, in 2018."

Joanna Paszkiewicz: Hoe kwam u ertoe om naar Auschwitz te gaan?

Johan Hoesen: Ik was in Polen in verband met iets totaal anders: een concert in Krakau van de Amerikaanse hardrockband Pearl Jam, on tour in Europa. De band, opgericht in 1990, is bekend door zijn activisme ten bate van het milieu.

Mijn vriend en ik zijn met zijn tweeën gegaan, met het vliegtuig van Düsseldorf rechtstreeks naar Krakau. Het georganiseerde programma van drie dagen in Krakau met een Nederlandse gids was intensief en fascinerend. Krakau is zeker één van de mooiste steden van Europa.

Het terrein van het voormalige kamp Auschwitz-Birkenau bevindt zich zestig



- Gaskamer © Johan Hoesen

kilometer van Krakau, dus de vierde dag wilde ik gebruiken om daarheen te gaan. Ik ging alleen; mijn vriend vond dit bezoek te emotioneel.

Zelf voelde ik me goed voorbereid op deze reis. Al jaren wilde ik daarheen gaan. Ik heb veel gelezen over dit kamp, dat symbolisch is geworden voor alle vernietigings- en concentratiekampen van denazi's.

Maar... je weet dat ongeveer 1,3 miljoen mensen naar Auschwitz gedeporteerd zijn en dat ongeveer 1,1 miljoen van hen om het leven zijn gekomen, meestal doordat ze vergast werden. Je weet dat, maar als je daar staat, op die plaats, komt een bijzonder gevoel van authenticiteit over je: dat was hier, dat was ECHT HIER.

Wij spreken vaak alleen maar over "Auschwitz", maar er waren drie kampen. Het kamp bekend als Auschwitz I, ofwel Stammlager werd in juni 1940 in gebruik genomen. In maart 1941 werd een veel groter kamp geopend: Birkenau, bekend

als Auschwitz II, Auschwitz III, Monowitz, een werkkamp, werd in 1943 gebouwd. Bedrijven als IG Farben en KRUPP Stahl hadden daar vestigingen. Ik stond verbaasd over de reusachtige omvang van alle drie kampen.

Joanna Paszkiewicz: Kunt u die dag kort omschrijven?

Johan Hoesen: Het was een heel warme dag in juni (35 graden!). Binnen een uur was het parkeerterrein compleet volgestroomd.

Het was nog rustig. Respectvol werden wij binnengelaten door een Engels sprekende Poolse gids. Het is een dagvullende tour, een zeven uur durend bezoek.

De barakken van de gevangenen herbergen een museum. Je blijft bij een groep, maar af en toe kun je zelfstandig rondlopen. Zo heb ik zelf zes barakken gezien. Fotograferen was toegestaan, behalve in de ruimte waar het haar van de gevangenen werd opgeslagen. (Het kledingbedrijf Hugo Boss produceerde warme jassen met gebruik van dit haar.)

Joanna Paszkiewicz: U hebt veel indrukwekkende foto's gemaakt, ook van de enorme verzameling schoenen, prothesen, brillen, theepotten (resultaat van het advies voor het treintransport). Er stonden ook foto's van blikken.

Johan Hoesen: Deze blikken bevatten Zyklon B, een pesticide ontwikkeld in 1922. De SS Lagerführer Fritsch kwam in 1941 op het idee om het verdelingsmiddel Zyklon B in de gaskamers in te zetten. (Hij pleegde zelfmoord in mei 1945). Met één kilo Zyklon B konden 250 mensen in de gaskamers worden vermoord. De geur van de lichamen die verbrand werden was ook buiten het kamp te ruiken.



- Blikken met Zyklon B © Johan Hoesen

De transporten vanuit alle door nazi's bezette landen reden rechtstreeks naar het kamp. Meteen bij aankomst werden mensen geselecteerd, de meerderheid voor vernietiging.

Joanna Paszkiewicz: Dit gesprek zou nog langer kunnen duren maar uw foto's verdienen ook plaats! Wat wilt u zeggen tot slot zeggen?

Johan Hoesen: Het is waar dat "Auschwitz" een plek is die iedereen minimaal één keer in zijn leven bezocht moet hebben.

Wat ik het belangrijkste vind, is dat het kamp intact is gebleven, als blijvend monument.

Het is wat het is geweest.

Joanna Paszkiewicz-de Jager



- Sint-Servaes © Henk Monster

Als we ooit gedacht hebben dat wereldwijde epidemieën tot het verleden behoren, zijn we nu wel wakker geschud. We hebben deze eeuw te maken gehad met virussen die van dier op mens werden overgedragen, zoals sars, zika en ebola, maar zo dichtbij als nu kwam het nog niet. In de vorige eeuw waren er wel vergelijkbare situaties.

Op een foto uit 1945, die door het Regionaal Historisch Centrum Limburg gedeeld is, is te zien hoe een pater achter het hekwerk van een school in Maastricht de mis opdroeg. Gelovigen moesten zelf de hosties oppakken. Dit vanwege besmettingsgevaar in verband met vlektyfus en andere ziektes, die door uit Duitsland gerepatrieerde Nederlanders meegebracht werden. Tegenwoordig kiest men er ook in Maastricht voor om de gelovigen de mis via internet te laten volgen.

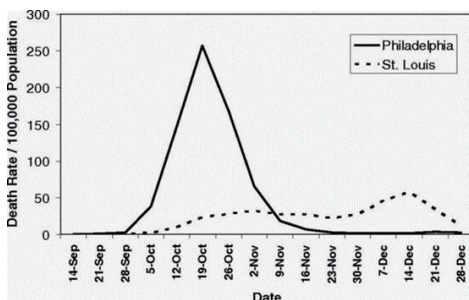
Sint-Servaes

Toch heeft de Sint-Servaes nog iets meer te bieden: op bepaalde tijden kunnen gelovigen, met inachtneming van alle veiligheidsmaatregelen, bidden bij de noodkist, die de resten van Sint-Servaes en andere bisschoppen uit Maastricht en Tongeren bevat. Wanneer de stad Maastricht in grote nood verkeerde - bij belegeringen, epidemieën of grote

droogte - werd deze rijk versierde kist door de stad gedragen. Daar kan in de huidige situatie natuurlijk geen sprake van zijn en daarom staat de noodkist nu, als baken van hoop en troost, in plaats van in de schatkamer, op de trap van het priesterkoor in de kerk.

Spaanse griep

Dat ook in 1945 veel mensen vanwege het besmettingsgevaar in thuisquarantaine geplaatst werden, zijn we over het algemeen vergeten, maar een vergelijking die de laatste weken wel vaak gemaakt wordt, is die met de Spaanse griep, die in 1918 en 1919 heerste in Europa en Amerika en die het leven kostte aan zo'n 20 à 100 miljoen mensen. Net als nu werden er op veel plaatsen in de wereld maatregelen genomen, zoals het sluiten van scholen en horeca. Dat dat een positief effect had blijkt uit een vergelijking tussen St. Louis en Philadelphia. Doordat Philadelphia wel bijeenkomsten liet doorgaan, kwamen daar veel meer mensen om het leven door de Spaanse griep dan in St. Louis, waar veel meer beperkingen golden. Ook was de piek, die onze regering nu probeert te voorkomen, in Philadelphia veel hoger, zoals te zien is in onderstaande grafiek.



In Philadelphia speelt een roman zich af die ik onlangs gelezen heb en waarvan ik diep onder de indruk was, niet wetende dat we korte tijd later zelf in een situatie terecht zouden komen die overeenkomsten vertoont met wat de personen in de roman doormaken, al mogen we hopen dat de gevolgen, hoe ernstig die ook nu al zijn, toch minder dramatisch zullen zijn dan in 1918 en 1919. Ik heb deze roman, *Het tegendeel van verdriet* door Susan Meissner, besproken in een van mijn columns in de *Meppeler Courant*, die u hieronder aantreft.

De metgezel

Enige tijd nadat haar baby Henry gestorven is, komt Pauline als een ander mens vanonder de donkere sluier van verdriet vandaan en besluit ze alsnog in te stemmen met de door haar man Thomas gewenste verhuizing naar Philadelphia, waar hij medewerker en opvolger zal worden van zijn oom, die begrafenisondernemer is. Haar voornaamste reden is dat ze wil weten waarom de dood als een metgezel met haar op lijkt te lopen.

Het gezin gaat wonen in het huis van oom Fred, waarin ook de begrafenisonderneming gevestigd is. Pauline assisteert in het bedrijf. Als oom Fred en Thomas de doden gewassen, gebalsemd en gekleed hebben, maakt Pauline het gezicht en haar mooi voor de opbaring. Ze leest over de respectvolle wijze waarop in elke cultuur met de doden omgegaan wordt en denkt: "Het is alsof het lichaam een kaars is en de ziel zijn vlam. Als de vlam wordt gedoofd, blijft de kaars over als enig bewijs dat er een vlam is geweest, en zelfs dat hebben we maar even. Maar wat zorgen we goed voor die kaars in de korte tijd dat hij nog van ons is."

Danspartner

Het vredige bestaan, dat geconcentreerd is op de respectvolle zorg voor de doden, wordt overhoop gegooid door de Spaanse griep, die in 1918 huishoudt in Europa en Amerika, en waarvan het effect te vergelijken is met dat van een middeleeuwse pestepidemie. De lijken stapelen zich op en als Fred noodgedwongen nieuwe lichamen weigert, laten de nabestaanden ze voor de deur achter. De hele stad is ontregeld. Maar terwijl de dood zich tegoed doet aan onschuldige mensen, verwenst Pauline haar metgezel niet. Ze weet dat de dood niet is wie wij denken dat hij is. "Hij houdt zich vriendelijk op in de hoeken van de gruwelijke rouwkamer. Als een lakei. Als een danspartner."

Ook het gezin van Pauline blijft niet gespaard. De jongste dochter krijgt de griep, Pauline strijdt met de dood om haar en weet hem ervan te overtuigen haar dochter met rust te laten. Ze weet nu zeker dat hij haar vijand niet is. "Maand na maand heeft mijn metgezel me ingefluisterd dat de armen die hij steeds verder uitspreidt teder zijn, als die van een engel, niet als de klauwen van een demon. Maar ik begrijp nog steeds niet waarom." Dan wordt ze zelf ziek en krijgt ze het antwoord op haar vragen.

Behalve de wonderlijke relatie van Pauline met de Dood komt er veel meer aan de orde in dit boek: ook de drie dochters komen aan het woord en op onverwachte wijze doet een nieuwe baby zijn intrede in het gezin. Het verhaal gaat door na de dood van Pauline, want het is niet alleen een boek van de dood, maar ook van het leven, dat verder gaat.

Adrie Paasen



- Palmpaasstokken versieren, maart 2013

Sinds december heeft de kinderkerk een nieuwe structuur. De eerste zondag van de maand gebruiken we een meer formele vorm, met kaarsje, gebed en lezing, en een geplande activiteit. De andere zondagen zijn informeler met alleen en Bijbelverhaaltje. Wij wilden ooit twee begeleiders hebben, maar dit is niet gelukt, doordat niemand zich aangemeld heeft, maar in feite is dit misschien minder nodig nu de kleintjes steeds ouder worden. De bedoeling is dat de kinderen hun eigen kerkcultuur ontwikkelen, en de basis van hun Bijbelkennis kunnen opbouwen. (Hoeveel van ons eigen religieuze kennis hebben wij in de kinderkerk opgedaan? Voor mij geldt: heel veel.) Lillian en Oscar zijn er het vaakst aanwezig en Solane komt ook als het haar die dag bevalt. Er waren ook een tijdje twee nieuwe kinderen, maar ik heb ze de laatste tijd niet meer gezien – het is wel leuk als er bij elkaar een wat groter groepje is.

Ik heb gemerkt dat de kinderen beter reageren als er meer planning in de kinderkerk zit, dus langzamerhand gebruik ik elke zondag de formelere structuur. Suggesties zijn makkelijk van een katholieke website, kinderwoorddienst.nl te halen. Ik heb ook gemerkt dat de ‘grote verhalen’ uit het Oude Testament, en de tien Geboden enzovoort niet echt bekend zijn, dus ik zou iets hiermee willen doen – suggesties zijn welkom. Dat brengt me op een ander punt: ik herhaal de oproep voor vrijwilligers die iets van hun tijd aan de kinderkerk zouden willen besteden, en bedank graag de drie mensen die in de afgelopen maanden een zondag voor hun rekening hebben genomen. Ik heb een rooster voor de maanden maart, april en mei klaar staan, en vul dit graag met meer namen in

Ellie Harding

v.l.n.r.: *Bischof Dr. Wiktor Wysoczanski (PL), Bischof Dr. Heinz Lederleitner (A), Erzbischof Dr. Joris Vercammen (NL), Bischof Dr. Matthias Ring (D), Bischof Dr. Harald Rein (CH), Bischof Pavel Stransky (CZ), Bischof Dr. Dirk Jan Schoon (NL)*



In 1996 woonde ik voor het eerst een International Oud-Katholiek Lekenforum bij. Dat werd gehouden in Den Haag. Het bijwonen van een oud-katholieke viering is een vast onderdeel van het programma van het lekenforum, want van de doelen van het lekenforum is elkaars kerken te leren kennen. Dat pakte in dit geval niet zo goed uit. Een Tsjechische deelnemer gaf tijdens de middagmaaltijd op luide toon uiting aan zijn ongenoegen over de hoogkerkelijke liturgie van de viering, waarbij hij iedere tirade afsloot met de kreet: “Das ist nicht-alkatholisch”. Dat liet ik niet op me zitten: tenslotte zijn wij als Nederlandse kerk langer oud-katholiek dan alle andere lidkerken van de Unie van Utrecht, dus zullen wij toch wel het beste weten wat echt oud-katholiek is.

Een taak van de bisschop: opheffen van zelfgerichtheid

Aan dit voorval moest ik denken toen ik het statement las dat de Duitse bisschop Matthias Kraft uitsprak op het symposium ter gelegenheid van het afscheid van aartsbisschop Joris Vercammen. Een van de drie taken die hij daarbij beschreef was het opheffen van zelfgerichtheid.

De bisschop stelde dat veel oud-katholieken in Duitsland, waar de parochies ver uit elkaar liggen, datgene wat zij in hun eigen parochie ervaren, beschouwen als typisch oud-katholiek. Ze zijn vaak verbaasd als ze zien dat het in andere parochies en in andere oud-katholieke kerken, bijvoorbeeld in Nederland, heel anders is. De gemeenten in Duitsland hebben vaak alleen contact op het niveau van de geestelijken, en die zwijgen meestal over de verschillen. Het gevolg is dat sommige gemeenten een eigen profiel ontwikkelen.

De bisschop spreekt in dit verband over confessionele zelfverwijzing, die kan voorkomen in gemeenten, maar ook in een heel bisdom. Door zelfverwijzing raakt de oecumenische dimensie van de kerk zoek. Er bestaat ook sociale zelfverwijzing, als een parochie zich tot knuffelgroep ontwikkelt. Zelfverwijzing maakt dat we ons bezig houden met de eeuwig gelijke interne vragen in plaats van met de thema's van deze wereld, bijvoorbeeld als we menen de aandacht te kunnen trekken met de gehuwde priester en de wijding van vrouwen

Bij het tegengaan van deze zelfverwijzing speelt de bisschop een belangrijke rol. Het gaat daarbij niet alleen om het ambt

van de eenheid, maar ook om de katholiciteit van de kerk. Katholiciteit, het besef dat we deel uitmaken van een wereldwijde kerk, en zelfverwijzing sluiten elkaar uit. Bisschop Ring ziet hierin zijn bijzondere verantwoordelijkheid. Die tot haar recht te laten komen gebeurt bij de bezoeken van de bisschop aan parochies; ook de synode kan een goede rol hierin spelen. Het bisdomsambt heeft ook een oecumenische dimensie; daarbij gaat het vooral om de vraag hoe deze overgebracht en geïntegreerd kan worden in de gemeenten.

Ook in onze kerk zijn er verschillen tussen de parochies, ook tussen parochies die wel dicht bij elkaar liggen, en ook tussen beide bisdommen. Er is verschil tussen parochies met veel "echte" oud-katholieken en met veel aanwaaiers. Ook de pastoor heeft invloed. De cultuur in een parochie kan veranderen als er een andere pastoor komt; soms leidt dat tot verzet. Meer ritueel? Dat is niet oud-katholiek, maar rooms. Het wierookvat slechts zelden tevoorschijn halen? We zijn toch zeker niet protestant? Als oud-katholieken van de parochie Groningen voelen we ons toch vaak niet echt thuis in de anglicaanse vieringen die in onze kerk plaatsvinden en oecumenische vieringen slaan we liever over.

Legitieme verscheidenheid

In het rapport van de Wereldraad van Kerken *The Church towards a Common Vision* wordt legitieme verscheidenheid een aspect van de katholiciteit van de christelijke gemeenschap genoemd. Het rapport spreekt van de Kerk van het credo en stelt dat deze aan het licht treedt in de wijze waarop

- scheidingen en ketterijen worden overwonnen
- de legitieme verscheidenheid van

liturgie, gebruiken en wetten als schatten worden gekoesterd

- legitieme verscheidenheid van spiritualiteit, theologische methode en formulering worden gekoesterd.

Het tweede aspect van de katholiciteit van de kerk van het credo is volgens het rapport de presentie van het gehele mysterie van Christus op de wijze waarop Ignatius van Antiochië die beschrijft. In de brief waarnaar het rapport verwijst wordt gesteld dat de katholiciteit van de kerk aan het licht treedt in

- de presentie van het volk op de plaats waar de bisschop verschijnt
- de viering van eucharistie waarin Christus present is.

Het eerste kenmerk sluit goed aan bij wat bisschop Ring zegt over de verantwoordelijkheid van de bisschop om de katholiciteit van de kerk tot haar recht te laten komen in de eigen kerk, maar het roept ook de vraag op hoe dat dan zit in kerken zonder bisschop.

Het derde aspect is de reikwijdte van de kerk die alles omvat. De katholiciteit van de kerk treedt aan het licht in

- de geografische uitgestrektheid van de kerk
- de veelvuldige variëteit van de plaatselijke kerken
- de participatie in de volheid van het geloof door de plaatselijke kerken en in leven dat hen verenigt in de ene 'koinonia': de gemeenschap met God en Christus en met elkaar.

Laten we dus niet te gauw roepen: "Dat is niet katholiek" en ook niet: "Dat is niet oud-katholiek" en we laten zonder vooroordelen verder kijken dan onze eigen parochie: in de landelijke kerk, in oud-katholieke kerken in het buitenland en in de oecumene.

Adrie Paasen

Kerkbestuur

Voorzitter & Deservitor

Drs. W.B. van der Velde
Jan R. Stuuatstraat F 8
9663 SE Nieuwe Pekela
tel.: 0597-221080
mobiel: 06-48199493
email: pastoor@groningen.okkn.nl

Kunt u de pastoor niet bereiken, gelieve in te spreken op het antwoordapparaat of neem contact op met het kerkbestuur.

Secretaris a.i.

dhr. Ab Mollema
email: secretaris@groningen.okkn.nl

Penningmeester

mw. Christa Prinsen
tel.: 0591-633740
email: penningmeester@groningen.okkn.nl

Lid

dhr. Paul Towles

Rekeningnummer:

NL12INGB0003941884
t.n.v. oudkatholieke parochie v.d. H. Martinus Groningen,

De Oud-Katholieke Kerk is een algemeen nut beogende instelling. Giften aan de parochie zijn daarom aftrekbaar aan de belasting. Kijk voor meer informatie op www.anbi.nl

RSIN nummer: 825587852

KvK nummer: 71502459

Kinderkerk

Er is op alle zondagen kinderoppas. Daarnaast wordt er op de eerste zondagen van de maand een kindernevendienst gehouden.

Lectoren

mw. Gabriëlle Hooimeijer
tel.: 0522-245810
email: gmmc.hooimeijer@ziggo.nl

mw. Adrie Paasen (emeritus)
tel.: 0522-254972
email: apaasen@adriepaasen.nl

dhr. Ab Mollema (emeritus)
tel.: 0512-341116
email: secretaris@groningen.okkn.nl

Kerkgebouw

Witte de Withstraat 2
9726 EC Groningen

www.oksintmartinus.nl

Social media

www.facebook.com/Martinusgroningen/



Carla van der Burg
Uitvaartverzorging

www.carlavanderburg.nl
Telefoon 050 3186636



*Samen.
Zorgvuldig.
Passend.*

Retouradres:
Witte de Withstraat 2A
9726 EC Groningen

